

I. HLEDÁNÍ BOHA - 3. Má člověk ducha a duši?

Pokud člověk nemá ducha a duši, které z něj dělají morální bytost, tak je jen kusem hmoty, veškeré jeho jednání řídí biochemické procesy probíhající v jeho mozku v reakci na vnější podněty a nelze jej z čehokoliv činit morálně odpovědným. Pak je tedy jen dalším zvířecím druhem, který je na tom hůř, než všechna ostatní zvířata. Ostatní zvířata totiž nepřemýšlejí o svém životě, nehledají smysl a cíl svého života, nemají výčitky svědomí, netouží po věčnosti, poznání pravdy a naplnění spravedlnosti, kdežto člověk toto všechno z nepochopitelných důvodů, avšak marně, dělá. V takovém případě si člověk rovněž nalhává, že lidský život je hodnotou, kterou je nutné chránit výkonem spravedlnosti. Je-li totiž člověk jen dalším zvířecím druhem, jeho život nemá žádnou hodnotu a žádnou hodnotu nemá ani jakékoliv pojetí spravedlnosti, které vychází z člověka.

Chápeme, že zvířata nejsou morální bytosti a nemají žádnou morální odpovědnost. To je také důvod, proč žádný zákon nečiní zvířata odpovědnými za jakoukoliv škodu, i škodu na zdraví a žádný soud je neodsoudí. Co však člověk, který naplánoval a zavraždil jiného člověka? Budeme z vraždy vinit biochemické procesy v jeho mozku, za které on nenese morální odpovědnost?

V každodenním životě vyžadujeme rozumné, morálně odpovědné jednání od ostatních lidí, jednání které předchází vzniku škod ve všech oblastech života. Máme zákony, které definují veřejné zájmy (např. ochrana rodiny, zdraví, mravnosti, majetku a jiných hodnot) a které činí člověka odpovědným za porušení těchto veřejných zájmů, včetně odpovědnosti trestněprávní. Máme soudy, jejichž povinností je vykonávat spravedlnost a ochraňovat lidskou společnost od vrahů a jiných zločinců. Je to proto, že chápeme, že člověk je morální bytost, má rozum, dokáže rozlišovat dobro od zla, má schopnost uvědomovat si následky svého jednání, ovládat své jednání i nést za ně odpovědnost. V tom všem se člověk liší od zvířat. Proto i zákony činí lidi odpovědnými za jejich jednání a soud je odsoudí za spáchané zločiny. Takový soud je výkonem spravedlnosti.

Naše vědomí, že jsme morální bytosti, naše svědomí, které nás usvědčuje z nemorálního jednání a lidské zákony, které uznávají, že jsme morální bytosti s morální odpovědností, protože zakazují a odsuzují nemorální jednání, to vše vylučuje, že jsme pouze slepou a bezúčelnou náhodou (t.j. evolucí) zorganizovaným kusem živé hmoty, jakýmsi biorobotem a že nás řídí biochemické procesy.

Uvnitř této tělesné schránky je totiž skutečný člověk, kterého stvořil duchovní, inteligentní, emocionální, morální Bůh ke svému obrazu. Bible tomuto vnitřnímu člověku říká duch, resp. duše. (Někdy se tyto pojmy používají zaměnitelně, jindy ne.) Bůh podřídil člověka své vlastní spravedlnosti, dal mu zákony a učinil jej morálně odpovědným za jejich dodržování. Bůh stvořil člověka za účelem, aby hledal a našel svého Stvořitele, vstoupil do vztahu s Bohem skrze Ježíše Krista a mohl žít navěky v jeho nebeském příbytku. Písmo praví: **“Pak Bůh řekl: 'Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby. A necht' panují nad mořskými rybami, nad vzdušným ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad vším hemžícím se, co se hemží po zemi.' Tak Bůh stvořil člověka k svému obrazu, stvořil ho k obrazu Boha, jako muže a ženu je stvořil.”** (1. Mojžíšova 1:26-27 RH) **“Pak JHVH Bůh stvořil člověka, z prachu ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. A člověk se stal živou duší.”** (1. Mojžíšova 2:7 RH) **“Duše, která hřeší, ta umře;...”** (Ezechiel 18:20 EB) **“A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil jim uložené časy a hranice jejich přebývání, aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt ho, ačkoliv není daleko od žádného z nás.”** (Skutky 17:26-27 NBK) **“Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.”** (Jan 3:16 NBK) **“Potom král řekne těm po své pravici: 'Pojďte vy, kdo jste požehnaní od mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa...’** (Matouš 25:34 NBK)

Lidem, kteří Boha nehledají a nevstoupili s ním do vztahu skrze Ježíše Krista, však hrozí za jejich hříchy trest: “Potom řekne také těm po levici: 'Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly,...'” (Matouš 25:41 NBK)

A co Vy? Máte ducha a duši? Pokud hledáte odpovědi na své otázky, jak hledat Boha a vstoupit do vztahu s ním, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko

Poslední revize 09.12.2011